

Benoît Godin *The Making of Science, Technology and Innovation Policy: Conceptual Frameworks as Narratives, 1945-2005*

Za zgodą autora, Departament Strategii MNiSW publikuje w Internecie opracowanie Benoît Godin *The Making of Science, Technology and Innovation Policy: Conceptual Frameworks as Narratives, 1945-2005*.

Profesor Benoît Godin to wybitny uczyony i ekspert, profesor w Institut National de la Recherche Scientifique (Montreal, Kanada), ekspert organizacji międzynarodowych, członek komitetów redakcyjnych *Minerva* i *Scientometrics*; organizator i dyrektor kanadyjskiego ośrodka badań statystyki nauki i techniki Observatoire des sciences et des technologies (OST), autor cenionych publikacji nt. polityki naukowej, ewaluacji badań i statystyki, m.in.:

- *La science sous observation: cent ans de mesure sur les scientifiques, 1906-2006*, Québec : Presses de l'université Laval, 2005. [Rec. « Livre choisi », revue *Commentaires* (fondée par Raymond Aron), 2006],
- *Measurement and Statistics on Science and Technology: 1920 to the present*, Series in the History of Science, Technology and Medicine, London: Routledge, 2005. [Przekład na język chiński w roku 2007, Institute of Scientific and Technical Information of China],
- Niosi, J, R. Manseau, B. Godin, *Canada's National System of Innovation*, Montreal and Kingston : McGill-Queen's University Press, 2000,
- *Les usages sociaux de la culture scientifique*, Québec: Presses de l'université Laval, 1999.

Ponadto prof. Benoît Godin jest kierownikiem dwóch dużych międzynarodowych projektów:

- *A Project on the History and Sociology of Science & Technology Statistics* <http://www.inrs-ucs.quebec.ca/inc/CV/godinpub.htm>,
- *Science, Technology and Innovation (the intellectual history of innovation as a category, from the Middle-Ages to the present day)* <http://www.csiic.ca/innovation.html>.

Wartość opracowania Benoît Godina polega na

- przedstawieniu ewolucji podstawowych pojęć i ram koncepcyjnych podejścia do polityki naukowej, technologicznej i innowacyjnej OECD,
- jednoczesnym zastosowaniu w analizie metod historycznych (autor korzystał z archiwum OECD) oraz socjologicznych (pojęcia „ram koncepcyjnych” i „narracji”).

Nie ma innej pracy, która podejmowałaby to samo zadanie badawcze i stosowała podobny warsztat.

Wskutek „odmiennej drogi rozwojowej” Polska weszła w orbitę wpływu OECD niemal pół wieku po powstaniu jej poprzednika – OEEC, organizacji, której zadaniem była m.in. pomoc ekspercka i analityczna w tworzeniu polityk odbudowy, a następnie polityk rozwoju gospodarczego. Przez pół wieku pozostawaliśmy zatem poza obiegiem najlepszych praktyk i procedur formułowania polityk. To właśnie OECD była inicjatorami stworzenia polityki naukowej i innowacyjnej jako odrębnych gałęzi polityk rządowych. OECD od samego początku budowała też narzędzia analityczne tworzenia tych polityk (np. podręczniki metodologii statystyki, analizy porównawcze systemów B+R i innowacji, benchmarking polityk). Luka kompetencyjna, jaka wytworzyła się pomiędzy administracją rządową, środowiskiem badaczy oraz analityków i ekspertów oraz uczestnikami debaty publicznej w Polsce i w krajach, które wcześniej wstąpiły do OECD, nie została zasypana do dziś. Uchwytnym dowodem na te tezy jest m.in. stosunkowo słaba aktywność polskich uczestników grup eksperckich organizacji międzynarodowych (mierzona liczbą „room documents”, inicjowaniem i uczestnictwem we wspólnych projektach) oraz słabość

intelektualna debaty publicznej w Polsce na temat nauki i innowacji (liczona np. liczbą artykułów oraz wartością stosowanych argumentów).

Współczesnym wymogiem polityki, w tym także polityki naukowej i innowacyjnej, jest opieranie jej na wiedzy – statystykach, badaniach naukowych, analizach.

Narzędziem myślenia o polityce naukowej i innowacyjnej są pewne dość ściśle określone i rozbudowane ramy koncepcyjne, takiej jak „krajowy system innowacji”, „regionalne systemy innowacji”, „determinanty wzrostu gospodarczego” i inne. Za pomocą dokładnie zdefiniowanych terminów, wskaźników i hipotez definiuje się problemy, które stają się osią prac nad formułowaniem strategii. Struktury teoretyczne kanalizują, porządkują i ukierunkowują dyskusję o celach i zadaniach politycznych, czynią ją przejrzystą i otwartą na kontrolę (logiczną i merytoryczną). Dają narzędzie wyobraźni politycznej, czyli zdolności do tworzenia modeli umożliwiających interpretację teraźniejszej i prognozowanie przyszłej sytuacji nauki i techniki. Są nieocenioną pomocą w tworzeniu i realizacji polityki.

Nie ma lepszego wprowadzenia do zalecanych przez OECD (a także Unię Europejską czy Bank Światowy) pojęć i koncepcji w dziedzinie polityki naukowej i innowacyjnej, niż opracowanie Benoît Godina.

Adresatami tego opracowania są a) badacze nauki i innowacji oraz polityki naukowej i innowacyjnej w Polsce, b) urzędnicy MNiSW, innych ministerstw, agencji takich jak PARP czy GUS, urzędów w wielkich miastach oraz urzędów marszałkowskich, c) członkowie ciał doradczych Ministerstwa, a w przyszłości także członkowie Rady Nauki i Innowacji, d) uczestnicy studiów podyplomowych w dziedzinie zarządzania nauką, finansowanych z funduszy europejskich, e) dziennikarze nauki, f) szeroko pojęta grupa osób zainteresowanych debatą publiczną na temat nauki.

Serdecznie dziękujemy prof. Godinowi za zgodę na umieszczenie jego opracowania na stronie MNiSW.

Zaznaczamy, że poglądy i opinie wyrażone przez Benoît Godin`a reprezentują punkt widzenia autora i nie wyrażają stanowiska Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.